1874. VI. évfolyam. 241. szám. Kedd, deczember 8.

Előfizetési árak:
Helyben es postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Egy lélekzetvétel.

⊙) Nehéz a hatalomtól megválni.

Aki megszokta, hogy fölényt gyakoroljon mások felett, annak igen kellemetlen dolog, visszavonulni a közönséges helyzetbe.

Mert csak igen kevés embernek adatott a lemondás, kivált ha az önző érdekek is szenvednek miatta.

Ha egyeseknél is nehezen megy, a hatalom polczáról a szerény házikörbe visszavonulni, mennyivel ritkább eset, hogy uralkodópárt egykönnyen kiereszsze kezei közül a hatalom pálczáját!

Kivált ha az uralkodópárt elhitette magával, hogy a haza sorsa az övétől elválhatlan; hogy egyedül ő képes a haza boldogságára munkálkodni.

Az ily egyeduralom kedveért aztán gyakran törvénytelen és erkölcsileg tilos eszközök alkalmazása is gyakorlatba vétetik.

A hatalom vonz, hódit és fölemel: ezt tartják azok, kik uralkodni szeretnek; s e szenvedélyöknek sokszor feláldozzák a legszentebb erényeket, a legmagasabb eszméket is, csakhogy önző vágyaik kielégitve lehessenek.

De nem gondolják meg, hogy a hatalom öl is; hogy a hatalom vakit, és pedig gyilkoló, vakitó hatását nemcsak kivül, hanem belül a hatalom birlalóin is éreztetni szokta.

Minél inkább tulfeszitik a hurt, annál könnyebben elpattan az.

Ilyen a hatalom is.

Minél jobban terjeszkedik, annálinkább táplálkozik benne a feloszlás csirája...

Az erkölcstelen eszközök használata, a tulcsapongás, a hatalommal visszaélés korántsem az erő nagyságának, hanem az elgyengülésnek jelzői.

Mindamellett a hatalom által elvakitottak rohannak az uton, melyen veszélyek fenyegetőznek; azt hiszik, hogy az ut fölfelé visz, pedig a lejtőre sodorja őket a vihar, s midőn nem is gondolnák, alásülyednek a képzelt magasságból...

Utjokban azonban minden füszálhoz kapaszkodnak; minden eszközt megragadnak, hogy annál később érkezzék el rájok nézve a megsemmisülés órája...

De ez eljön minden bizonynyal, habár kissé késedelmesen is...

A fentirottak igazságát hiven mutatja az uralkodó Deákpárt története.

Ime, e párt belől meghasonlva, kivül töredékekre oszolva, a megsemmisülés kóranyagát hordozza magában.

De a hatalom ize, a haszon szaga — még összetartja utósó, vergődő erejöket egy darabig.

Nem bir meghalni gyengesége miatt; nem levén ereje, hogy lemondjon a megszokott hatalomról...

Ha nincs más eszköz, a felség személyét is bevonják vergődő életök utósó perczének megmentésére...

Csakhogy még lélekzetet vehessenek.

Hogy uralmok alatt vért izzad a szegény haza, — azt nem látják, nem érzik; mert saját énjök körül forog minden gondolatuk...

Mindenki látja, csak ők nem, hogy szerepök utóját játszák.

Kétségtelen, hogy életök csak arra való már, hogy annál szörnyebb halált haljanak, melyből aztán nem lesz ébredésök soha!...

Ha nem volt elég a hazát a sülyedés örvényszélére vezetni, ha nem volt elég, bebizonyitani a világ előtt, hogy csak rontani tudnak, de épiteni nem: jönni kell egy iszonyu katastrófának, — mely őket elseperje.

Végkép le akarják magokat járni, hogy még csak gondolni se lehessen többé arra, mikép valaha felszinre kerülhessenek!...

Jól van ez igy!...

A sötétség után annál jobban esik a világosság fénye!

A romok felett is kizöldül a fü a természet visszatarthatlan erejének müködése folytán!...

Ha a nyomor iszonyu torzképekben mutatja magát, annál virulóbb szinben tünik fel előttünk a jólét angyala.

A szolgaság után édesebb gyönyört ád a szabadság éltető levegője...

Hadd éljenek tehát tovább...

Utósó lélekzetvételök kisérteti hangja mind közelebb-közelebb jut füleinkhez!

— **Miniszterjelölt** tartatott tegnapelőtt, s a kormány megállapodott azon válaszában, melyet a központi igazgatásra vonatkozólag a pénzügyi bizottságban adni fog.

— **A Deák-kör** tegnapelőtti értekezletén, irja a „Napló, nagy fontosságu nyilatkozatok történtek. Az egyes felszólalásokra, melyek a kormány közigazgatásügyi programmja tárgyában kérdésül tétettek, mind a miniszterelnök, mind a pénzügyi miniszter feleltek, kijelentvén, hogy a kormány első és legkiválóbb feladatául az adójavaslatok ügyét tekinti, az adminisztrácziót reformjára vonatkozó átalános programm előterjesztésének pedig nem látja sem idejét, sem hasznát. Ha jól magyarázzuk a kormány e kijelentését, azok értelme röviden az, hogy miután a jelen országgyülésnek ideje sem volna a közigazgatás gyökeres reformjával foglalkozni, a kormány e tekintetben nem tesz semmi előterjesztést, hanem bevárandónak tartja az uj választások után alakult parliamentet.

— **A képviselőház osztályai** elfogadták a pénzügyi jogi szabályok érvényben hagyásának meghosszabbitásáról szóló tjavaslatot. — Ugyane javaslaton a központi bizottság azon változtatást tette, hogy a szabályok nem egy évre, hanem a törvényhozás további intézkedéseig maradnak érvényben.

— **A csángó magyarok** tegnapelőtt Deák Ferenczné és Jokainál tisztelegtek. Deák megigérte ügyök támogatását, valamint Széll K. is, a ki jelen volt. Jókai müveiből több kötetkönyvet adott a józseffalvi alapitandó olvasókör számára.

— **Az erdélyi képviselők** felkérik a kormányt, intézkedjék rendeletileg az iránt, hogy azon kihágások, melyeket az 1858-iki pátens a közigazgatáshoz tett át, de egy későbbi min. rendelet onnan levont, a bíróságok illetékességétől ujból tétessenek vissza a közigazgatáshoz addig is, mig e tárgyban a törvényhozás intézkedik.

— **A román kongresszus** ülését jövő őszig elnapolta.

Ghyczy pénzügyér és fényüzési adója.

Budapest, decz. hó.

△ Ghyczy urnak most sem éjjele, sem napala. Egyre arról gondolkozik, miféle ujabb adónemet hozzon javaslatba.

Ő is ép ugy, mint a szenvedélyes lutris, ki álmában örökké nyerő számokkal álmodik, minden éjjel megálmodja az adó különböző spéciesét, s másnap reggel már, amugy melegében előterjeszti a „tisztelt ház“ előtt.

Látván a pénzügyér ur, hogy a fogyasztási, személykereseti stb. adók még távolról sem fedezik a szükségletet, most a fényüzési adók egész halmazával rukkolt ki, melyek közt, be kell vallanunk, vannak olyanok is, melyek nagyon méltányosak.

Mi a fényüzési adó behozataláról a minap már szóltunk, óhajtva, hogy az mielőbb érvényre jusson.

Azonban, a nélkül, hogy „a kákán görcsöt“ akarnánk keresni, be kell vallanunk azt is, hogy mi a pénzügyér ur fényüzési adójavaslatai közül némelyeket nem tartunk sem életre valónak, sem méltányosnak.

Ime először vegyük figyelembe a cselédadót.

Itt a férficselédre adót vet ki Ghyczy ur, anélkül, hogy e nőcselédért is követelné az adót.

Mi ebben méltányosságot nem látunk egyátalában, sőt rosz következményeit előre sejtjük.

Ha csupán a férficselédért kell a gazdának adót fizetni személyenként nyolcz forintot egy évre, Ghyczy ur szerint, a következmény az lesz, hogy a férficseléd eket lehetőleg mellőzzük minden oly körülményben, ahol a férficseléd teendőit a nőcseléd is végezheti s ekép a szolgáini akaró férficselédeknek kellő munkakör nem nyilván, csak a proletárok, naplopók stb. száma fog tetemesen szaporodni.

Igenis, azt értjük, ha a pénzügyér ur a dolgot akint álmodja meg, hogy például ha Péter avagy Pál egy cselédnél többet tart, legyen az akár férfi, akár a nőnemhez tartozó lény, ahány, annyi után kell adót fizetni.

A játékok ellen ellenben semmi kifogásunk nincs. A ki nyilvános mulatóhelyeken akár kártyázik, akár billiárdozik, már feleslegel bir, következésképp közvetve a kávés vagy vendéglős utján bátran fizetheti az adót.

A fényüzési kocsik és fogatok megadóztatása ellen sincs szavunk, sőt óhajtanók, ha minden néven nevezendő fényüzési czikkre kiterjedne Ghyczy ur figyelme, s minden oly tárgyra, melyek csak a hivalkodást mozditják elő s a tiszta erkölcsök megrontására vezetnek.

Ha közelébe juthatnánk a tisztelt pénzügyér urnak, még mi is susognánk neki pár oly adónemet, melynek behozatala nagyon is üdvös lenne filantrop nézpontból is.

Igy a pálinkamérő helyekre, melyek a nép butitására, szellemi és anyagi megrontására vannak, tetemes adót kellene vetni, hogy ekép mindinkább apadjon azok száma, kik a szeszes italok mértéktelen élvezete által a társadalomnak csak terhére válnak.

Ugyancsak tetemes adót kellene vetni a bársonyra és selyemre, melyeket csak vagyonosok viselhetnek, kik a fényüzési czikkeket könnyen fizethetik, s igy az utána járuló adót is.

Mi általában hü pártolói vagyunk a fényüzési adónak, mert abban a hitben vagyunk, hogy ezáltal az állampénztár oly szép forrásra talál, mely lehetővé teszi, hogy jövőre a szegényebb sorsu honpolgárok adója tetemesen alább szállittassék. Mert az a boldog ország, hol a népnek mentül kevesebb adóösszeggel kell adóznia.

Mondhatnók még, hogy jó lenne a női chignonokra, fényképekre s több más nélkülözhető piperetárgyra adót vetni, de ezt nem merjük tanácsolni, nehogy a szépnemet magunk ellen zuditsuk, kiket magunkra haragitani veszélyesb dolog, mint csatába szállani száz ágyu torkával szemben. E szerint nem is nevezzük meg a női fényüzési czikkeket. Jelölje ki azt maga a pénzügyér ur; ugy sem épen annyira fiatal ember már, hogy delnőink tüztekintetétől visszariadna, avagy lefegyverezni engedné magát!

Az uj román metropolita.

— Román Miron a gör.-keleti egyház megválasztott metropolitája születetett Biharmegye csékei járásában, szerény, de munkás és értelmes román szülőktől. Már kora ifjuságában irja a „Bihar“ kiváló jelek mutatkoztak benne a tanulási vágy iránt, melynek nem egyszer bámulatra méltó jeleit adá. Az értelmes szülék ezért kellő kiképeztetéséről gondoskodásukat elhatározták. Igy a magasra törekvő ifju szerencsés sikerrel nagy fáradságok s anyagi nélkülözések között kitüzött életpályául a papit választván, soha nem lankadó vasszorgalmu tanulmánya után társai között az első helyet foglalá el. Később felszenteltetvén s pappá levén, főtörekvése mindenkor oda irányult, hogy a magyar és román nemzet közti egyetértést, melyet az önérdekhajhászó egyesek maguk előnyére s hasznára kizsákmányolni folyton törekedtek, helyre állitván, az annyira óhajtva várt nemzetiségi testvérülés végre tényben életet nyerjen. A még alig 35 éves férfiu befolyásánál fogva hivatva van azon differencziákat kiegyenliteni, melyek a testvérhon polgárait laza szétkülönségben tartották.

Az öntözés és a vele összekötött földmivelés fontosságáról.

(T. B.) Az öntözésnek nemcsak az a nagy becse van, hogy növényeink számára a legjobb trágyanemeket kész oldatban hozza magával, és terjeszti azokat el ingyen földeinkre; hanem elpusztitja egyuttal az egereket, hörcsögöket, vakondokokat, — és azon milliardnyi ártalmas hernyót, rovart, — melyek leginkább szárazságban kaszálóinkat, vetéseinket pusztitani szokták.

Az öntözött kaszálóról a moh eltünik, a fü jobban terem, háromszoros négyszeres vágást ad, és utána, barmainknak folytonos jó legelővel kedveskedik.

Angolországban közel egy millió hold kaszáló van öntözés alá megnyerve. Olaszországban bizonyosan ennél is több.

De a vizet, különösen szelidebb éghajlat alatt, mint a miénk is, nemcsak kaszálóöntözésre lehet felhasználni, hanem vizi magnövények előtermelésére is, mint p. o. a rizs, a viziköles stb., melyek közt a rizstermelést igen fontosnak tartom hazánkra nézve, mely áruczikkért milliók szivárogtak már ki külföldre, holott évenkint milliók szivároghatnának érette be az országba.

Magyarország déli részében a rizskultura, mely II. József császár alatt alapittatott, mai napig is fenáll, és szépen virágzott soká.

Hanyatlásának korszaka, fájdalom, a magyar önállósággal kezdődött, mely alatt napról napra válságosabb kezd lenni.

Ennek egyik oka, ugy látszik, kormányunk, a földmivelés és különösen e kultura irányában mutatott közönyösségében, a másik oka, vizi törvényeink hiányosságában rejlik, melyek miatt, országunk ezen egyetlen még fenálló kulturája is, egy, a vizet elfogó s szabad lefolyását gátoló hatalmaskodásnak esik áldozatul.

A pör ezen hatalmaskodási eljárás ellen megkezdetett ugyan, de folytatása jobb időkre lett elhalasztva, mivel vizi törvényeink hiányossága nem biztositja eléggé a pör kedvező kimenetelét. A szerencsepróbálásra pedig, e nehéz időben, a gazdától nem telik 5—6 ezer forint kivetni való pénz.

Ily esetek nem animálhatnak senkit arra, hogy bizonytalan költséges vizi müveletekbe fektesse be pénzét, erejét s vagyonát.

Katalóniában, az állam földeit bizonyos évek után ingyen szokta oda adni azoknak, kik azokat czélszerü vizvezetékekkel látják el.

Ime, mily nagy a különbség itt, és ott!

A magyar országos gazdasági egyesület jószágrendezési szakosztálya m. hó 17-én tartott ülésében annak egyik kitünő tagja a mi volt pénzügyi miniszterünk gróf Lónyai Menyhért, a vizek hasznositása tárgyában Korizmits László inditványait egész kiterjedésében pártolta, és elfogadta. Nevezetesen, utalt Olaszországra, és beismerte annak fontosságait hazánkra nézve is, midőn kijelenté hogy: „Magyarország fekvését tekintve csaknem ugyanazon viszonyok léteznek, mint Olaszországban, a Kárpátokból szakadó vizek a sikság termékenyitésére lévén hivatva.“ A vizöntözési alkotások leirása pedig figyelmezteté a kereskedelmi minisztert egy jeles munkálatra, mely évek előtt ezen ügyre vonatkozólag, az ő miniszteriumában kidolgoztatott.

A tisztelt volt pénzügyi miniszter ur e fentebb emlitett nyilatkozatával szemben, lehetetlen itt meg nem emlitenünk, hogy 1869-ben folyamodás történt hozzá, egy hosszabb időre kiterjedő kincstári kis haszonbérletért, melyen a rizstermesztés érdekében munkás kezek biztositása tekintetéből megengedtessék a kolomizáczió. — De sajnos, a kérelmező akkor kérésével egyszerüen elutasittatott.

Ugy látszik, hogy tisztelt volt pénzügyi miniszterünk akkor más nézetben volt, mint van ma. — Örülünk a nyert jobb meggyőződésnek.

Ázsiában, az öntözés berendezése oly nagyszerü, hogy általa az egész földkerekség népességének egy harmadát eltartani lehetne. Valóban, egész Európa az öntözés nagy mesterségében méltán tanulhatna az ügyes khinaiaktól.

Oly országokban, hol az öntözés mestersége már dívik, ez nagy jövedelmet hajt, ugy egyeseknek, mint az államnak is.

Általa tehát, nemcsak a föld produkcziója biztositttatik, emeltetik tetemesen, hanem igen fontos gazdasági termékek előállithatására uj tér nyilik, a hanyatlott marhatenyésztés pedig lendületet kap.

Szegény Magyarország! ki magadat földmivelő országnak szereted nevezni, meddig fogod még összetett kezekkel nézni, hogy folyóvizeid hasztalanul hömpölygjenek le a fekete tengerbe?

Égető kérdése ez immár országunknak, ha tovább is megélni, vagy létezni akar.

Már régen átlátták ezt értelmesebb gazdáink. Többször fel is szólamlottak ez ügyben, de a szó mindannyiszor elhangzott a pusztában.

Tudom, el fog az hangzani még többször is, különösen a jelen kritikus időben, midőn finánczkérdések megoldása foglal el mindenkit?

Ez azonban senkit sem tartóztathat vissza attól, hogy lelke aggodalmait egyre ne hallassa mindaddig, mig hazánkra nézve ezen annyira fontos ügy, illető helyeken halló fülekre nem akad.

Rég beismert igazság, hogy Magyarországnak anyagi alapja a föld, vagy is az abból eredő termelés, ebből kell tehát kifolyni a kereskedésnek és iparnak, nem pedig megforditva.

Hiába épit az vasutakat, hajókat, szeszgyárakat stb. a kinek nincs mit kivinnie, vagy feldolgoznia.

Magyarország anyagi viszonyai csak akkor lesznek jók és egésségesek, ha a kereskedés és ipar, annak alapjából, a termelésből fogja magát kinőni. És mindaddig, mig az erők ily egybefüződése hiányzik, — Magyarország anyagi jólétének igazi felvirágzására még csak gondolni sem lehet.

A ki házát a tetőzetnél akarja épitni kezdeni, ez házát bizonyosan soha sem fogja felépithetni, mert hiányzik alatta azon alap, a mire épithetne.

Miután annyiszor el lett már mondva az öntözés és a vele egybekötött földmivelés emelésének szükségessége Magyarországra nézve, a nélkül, hogy földmivelésének érdekében csak valami is történt volna, — bármennyire hódolok is a takarékosság szükséges eszméjének, — tekintve, hogy Magyarország eddig kizárólagosan csak földmivelő ország, és daczára ennek, a legmostohább sorsban részesül még jelenleg is, — tekintve, hogy legelső és legfőbb teendőinkben mindent mulasztottunk, — tekintve, hogy e téren még óriási munka vár megoldásra, melynek sikeres gyors megoldásától függ létünk vagy nem létünk; — tekintve, hogy Magyarország földmivelésére annyira fontos vizek hasz-

---

A „DEBRECZEN“ tárczája.

ANNA TITKAI.

— Svéd regény. —

Schwarcz Maria Zsófiától.

MÁSODIK KÖTET.

VIII. FEJEZET.

(Folytatás.)

Midőn Lisbethnek a fenebbiek tanusága szerint féket vesztett érzelmei kitörtek, Anna csendesen megindult a lugas felé, és Lisbeth követé őt.

— Jer, menjünk a lugasba, — igy szólt a hirtelen megfordult Anna — ezen már annyiszor ismételt heveskedésednek mi haszna van? Csak ront és fáraszt, anélkül, hogy czélodhoz közelebb juttatna. Tegyük föl, hogy én tévedtem, midőn azt állitám, hogy Éliás norvégiai utából visszatérte után is szeret még téged. Én kötelességemnek tartám azt veled tudatni, de annak alapos igaz voltáról magadnak kell meggyőződést szerezni. Éliás nekem azt mondá, hogy te őt igen igen mélyen megsértetted, és szavaiból azt gyanitom, hogy iránta di szerelme nem olyan volt, mint én hittem. Azonban annak visszatérülése még nem lehetetlen, csakhogy akkor tetszelkedési vágyadat, heves és szeszélycs modorodat el kell hagynod. Ámde most elhagylak, mert nem akarom önző panaszaidat hallgatni, és haragod romboló hatásának nem akarok szemtanuja lenni.

Anna egy fejbólintással köszöntötte testvérét és eltávozott. Szép göndör haját a vizről fujdogáló szél lebegteté, kis szalmakalapját is annyira mozgatá, hogy annak minden lépten-nyomon elreppenését lehetett várni; de a mély gondolatba merült leányka minderről semmit sem látszott tudni.

Ugyan miről gondolkozhatott e leányka? Arra gondolt, hogy ő Éliást nagyon szereti, és hogy az reá nézve igen nagy szerencse volna, ha annak nejévé lehetne. De másrészről azt is átlátta és érezte, hogy sohasem lehetne nyugodt és szerencsés, ha óhajtott boldogságát csak testvérének, Lisbethnek bubánata fejében lehet elnyernie.

Gondolatával épen idáig ért, midőn hirtelen Thureval találkozott, ki kevéssel azelőtt szállott ki a kompból és hazafele indult.

Anna viszonzá a hozzá Thure által intézett köszöntést, és azzal tovább akará utját folytatni. Mióta fölgyógyult, igen ritkán társalgott ez ifjuval. Ugy látszott, hogy mióta megszünt azt bántalmazni, semmi örömöt sem talált az azzal való társalkodásban. Thure pedig épen ellenkezőleg, a legközelebbi időben nagyon vágyott Anna társasága után, és pedig azon okból, hogy vele, ha csak lehet, négyszemközt beszélhessen. Ez óhajtása mindeddig nem sikerült, azt gondolá tehát, hogy a véletlen által nyujtott szerencsés alkalmat most fölhasználandja; azért is Anna elibe ment, és igy szólt hozzá:

— Sietős dolgod van?

— Nem nagyon.

— Szeretnék veled valamiről beszélni. Ha nem lesz ellenedre, egy darabig kiséröd leszek.

— Az ám! de ha Johanna néni megtudja, — válaszolá Anna és elnevette magát.

— Nos, hát mi lenne belőle!? — felelé a nekipirult Thure.

— Talán féltékeny lenne, és az igen kellemetlen volna reám nézve, — mondá nevetve Anna — azt hiszem, észrevetted, hogy én mostanában nagyon vigyázok arra, nehogy valamit ellenére tegyek. A te ingerlésedtől fölhagytam és mindenütt kitérek előled, mintha reámnézve veszélyes lennél; pedig ezt csak a nagynéni iránti kiméletből s azért teszem, mivel ő betegségem alatt nagyon jó és szivélyes volt hozzám. Neked egészen békét hagytam, imádásod és plátói szerelmed gyakorlatában nem akadályoztalak; engedtem nevetséges szereped folytatását, anélkül, hogy azt kikaczagtam, vagy kigunyoltam volna. Azt hiszem, nagyon meg lehetsz velem elégedve, azonban azon gyönyörtől mégsem foszthatom meg magamat, hogy tudomásodra ne juttassam, miszerint eddigi bénetürésem csakis a nagynéni iránti haládatosság és egyátalában nem iránt való elnézésből származik.

— Van még több mondanivalód? — kérdezé Thure, ki össze meg össze volt pirulva.

— Nincs.

— Igy tehát meg fogod engedni, hogy hozzád egy kérdést intézzek?... Hát a kerületi kapitány iránt tanusitott maga viseleted, mely által a nagynéne féltékenységét annyira fölébresztéd, szintén háladatosságból történik?

— Ugy van, valóban ugy van.

— Mondhatom, hogy sajátságos módja a háladatosságnak.

— Ha épen akarod, én erről fölvilágositathatlak.

— Ha neked ugy tetszik, én nagyon szeretném hallani.

— Ám tudd meg tehát, hogy én valamint eddig, ugy jövőben is minden lehetőt el fogok követni arranézve, hogy a nagynéne féltékenységét fokozhassam; mert ugy vagyok meggyőződve, hogy a kerületi kapitány iránti érzelme a te hódolatod becsét ellensulyozza, sőt figyelmét annyira el fogja rólad vonni, hogy a te szinjátszásod kábitó hatással ki fog józanodni.

— Ezt már csakugyan a nagyelkülség netovábbjának lehet nevezni, — szólalt föl Thure — te a kerületi kapitányt azon nevetséges szerepre bátoritod, hogy neked udvaroljon, mig végre azon ajánlatát, hogy az ő neje és Brotsbacken urnőjévé légy, elfogadod, még pedig csupán azért, hogy a nagynéne érzelmét tőlem elidegenitsd. Már csak engedj meg, de ezen indokolás előttem nagyon is kétséges. Te azt igen jól tudod, hogy én egy más nőt szeretek, és igy azt is átláthatod, hogy azon nevetséges szerepre, melyet nekem akarsz tulajdonitani, én bizonyára nem vállalkoztam.

— Ugye, és te nem vállalkoztál? De hát miért folytatád azon szerepet évek óta és oly következetesen? Mást szeretsz? — folytatá bátorságosabb hangon, — tudom, már rég tudom, és épen azért tartottam illetlennek a nagynéne iránti magaviseletedet. Miért nem volt barátságod azon más nő iránti szerelmedet a nagynéninek bevallani? Miért hizelegtél folytonosan gyengéinek, és miért hitetéd el vele, hogy te vagy legbuzgóbb imádója; és miért iparkodtál minden alkalommal őt erről meggyőzni? Akarod, hogy mindezen kérdésre feleljek? Mindezt férfiuhoz nem illő gyávaságból tevéd! — Anna elfordult és tovább ment.

(Folyt. következik.)

ajánlja, hogy a legközeartassék. Elfogadtatik.
a a sorrendet. Előbb a honvédelemügyi, belügyi s gyaltatik.
aslatot nyujt be a külföldi ódositása iránt.
aslatot nyujt be a választjának módositásáról, mely
özp. biz. jelentését adja ság megszüntetése iránti
stmegye kérvénye a vál. en, mely az adófizetésről g a ház irodájában leté- z hosszu vita után 120 adtatik.
okolja a földadó iránt be- a gyülés véget ért.
szinház.
15. szám.
z. 8-án 1874.
atik:
zy Ferencz
ság.
felv. Irta Szigligeti.
: Mándoki.)
kor, végs 10 előtt.
decz. 7. (Távirati tudós. arany 5.24½; Napo-
lttér.
ngatlanok.
uczában 768. sz. alatti tartalmaz két szobát, 3 ét. háztuni 26 öl föl- nyilas tanyaföld a rajta ekkel.
n 3-ik járáson 6 kapa ban levő szőlő pajtával szabad kézből eladó.
e értekezhetni nagy-mesdatti háznál, a Kovács gbizottjával
Kovács Istvánnal.
ása.
lt Bulszter
r Oláh József
am
telettel s azon ndéglői helyi- felszerelést ilolgálat és jurendek; minélecses pártfogáelettel:
Károly,
jegyzői hivatalnál bármikor megtekint hetők.
Kelt Kis-Marján, 1874. decz. 1.
Osváth Gyula jegyző. Kolós Mihály főbiró.
635 4—3

nositásának égető kérdése is immár előtérbe kezd lépni: egy külön földmivelési miniszterium felállitását országunkra nézve elkerülhetetlen életkérdésnek tartom, és annak fogják ezt velem tartani azok, a kik a földmivelés okszerü fejlődésének ezer meg ezer akadályát az életből ismerik és tudják. „Földmivelési érdekeink.“

Ausztria.

(—) A „Neue fr. Presse“ azt jelzi, hogy a császár elnöklete alatt minisztertanács tartatott a delegaciók összehivása iránt.

Azt beszélik, hogy az igazságügyminisztérium legközelebb törvényjavaslatot fog előterjeszteni a pénztári utalványok kibocsátási jogát illetőleg.

Apróságok.

— Domokos Kálmán a debreczeni felső gazdászati tanintézet tanára, annyira nevetségessé tette magát, hogy e rovatban is szükséges vele foglalkoznunk.

Ez uri ember, ki legelőször egy rövid czikkben kezdte ellenünk a támadást, — ismét megtámadta a „Debreczen“ szerkesztőségét, a „Debr. Ellenőr“ 111-ik számában oly piszkos szavakkal, melyek tanárnak, s átalában mivelt embereknek szájába nem valók.

S midőn ezért először a „Debreczen“ szerkesztője, aztán a szerkesztőség mindegyik tagja által a sértő szavak visszavonására vagy lovagias elégtételadásra annak rendeszerint felszólittatott, oly nevetséges kifogásokkal keresett kibuvó ajtót, melyeket saját megbizottainak egyike is helytelenitett s e megbizotta épenenezért az ő további képviselésétől vissza is lépett.

No már ez magában is elég arra, hogy a vitéz tanárt a közvélemény elitélje.

De hogy a kómikum annál inkább nevetséget keltsen, a nevezett tanár nem késett a „Debr. Ellenőr“ tegnapi számában közzétenni indokait, melyek őt a lovagias elégtételadástól — állitólag — visszatartóztatták.

Lássuk ez indokokat:

1. Azt mondja, hogy készséggel ad lovagias elégtételt a „Debreczen“ szerkesztőjének, (kit mint ilyet sértett meg), mihelyt ez hirlapilag oda nyilatkozik, hogy a szerkesztőség ellen sérelmeseknek vett kifejezéseket **nem mint szerkesztő**, hanem mint egyén, (hát a szerkesztő nem egyén?) mint ügyvéd, városi s egyházi képviselő vonatkoztatja magára.“ — No hát látott valaki ily logikát és épen egy tanárnál? Hát, midőn D. K. maga elismeri, hogy a szerkesztőséget sértette meg, az ügyvédhez, a városi és egyházi képviselőhöz mi köze lehet, a kit mint ilyet meg sem sértett! Nem világos-e ebből, hogy a vitéz ur kibuvóajtót keres? Mert jól tudja, hogy ha a szerkesztő, mint ügyvéd, vagy mint városi vagy egyházi képviselő kérne elégtételt, a szerkesztőnek még saját segédei is oda döntenék a dolgot, hogy elégtételnek nincs helye, mert az ügyvéd, városi és egyházi képviselő ellen sérelem nem követtetett el!

Tehát D. K. elég fortélyosan gondolta ki retirádját, de elég nyomorultan is kiván menekülni.

2. Azt mondja, hogy: „De, mint a „Debreczen“ szerkesztősége egyik tagjának lovagias elégtételt nem adok, valamint az egész szerkesztőségnek sem, mert a „Debr.“ szerkesztőségében, mint moralis testületben oly egyén is megtüretett és ma is megtüretik, ki egy más becsületbeli ügyben ellenfele segédei által közzétett azon nyilatkozatot, hogy ő becsületbeli elégtételadásra képtelen, mindezideig elintézetlenül hagyta.“

Ez állitásban magában több hamis tétel van. Mert 1-ször is a szerkesztőség ama tagja becsületbeli elégtétel adásra képtelennek sohasem nyilvánittatott; az igaz, hogy az mondatott róla ellenfelei által, hogy elégtételt nyerni tőle lehetetlen, bizonyos körülmények alapján. De a szerkesztőség ama tagja hirlapilag felszólitotta ama bizonyitvány kiadóit, hogy számláljék el hát azon körülményeket, melyekért tőle állitólag elégtételt nyerni lehetetlen. De a bizonyitvány kiadói e tárgyban máig is adósok. Gyanusitani lehet akárkit, hanem a vádat be is kell bizonyitani. — Egyébiránt e tárgyban az igazság érdekében a kivánt lépések már megtétettek. — 2-szor. A szerkesztőség ama tagja nem azért nem adott elégtételt ellenfelének, mintha arra ő volna képtelen, hanem azért, mert segédei által épen ellenfele nyilvánittatott lovagias elégtételre képtelennek, amint e lap olvasói ezt igen jól tudják ....

De meg minő logika van abban, hogy a vitéz tanár a „Debreczen“ szerkesztőjének, — akinek személye ellen semmiféle kifogást nem tesz — azért nem adhat elégtételt, mivel a szerkesztőség egyik más tagja ellen kifogása van?

Itt kilóg a lóláb.

Nemde világos ebből is, hogy nyomorult kifogásokkal retirál a tanár ur a lovagias kötelesség teljesitése elől?

Olyasmit is emlit a vitéz ur, hogy azért nem adott elégtételt, hogy a békés polgárokat, — kik az elégtételadástól irtóznak, — megmentse a bajtól. No lám, hogy fedezi bőrét ártatlan báránybörökkel!

Nem is vesztegetjük rá tovább a szót.

Ő bebizonyitá, hogy fecsegni, rágalmazni tud, de férfiu lenni nem bir; hanem alacsony utakon kiván kisiklani a becsület sorompójából.

Elitélte őt saját segéde. Elitéli a józan közvélemény is.

Külföld.

(—) **Németország.** A folyó hó 5-én tartott országgyülésen Varnbüler volt würtembergi miniszter kijelentette, hogy azon nagy feltünést okozott nyilatkozatot: „rajtunk semmi sem segithet, csak a forradalom“ — Meglia volt pápai követ — Münchenben — mondta 1869-ben, midőn a würtembergi követtel beszélgetett.

Franczia ország. A balpárt elhatározá, hogy az alkotmány szabályozására vonatkozó törvényjavaslat tárgyalása előtt a nemzetgyülés fölosztalását nem fogja javaslatba hozni; mivel azt hiszi, hogy a javaslat ugy is el fog vettetni, és akkor a balközép is a fölosztalás mellett fog szavazni.

Az e hó 5-én tartott nemzetgyülésben, a tanszabadságra vonatkozó törvényjavaslat tárgyaltatott. A tjavaslatot a többi közt Dupanloup püspök erősen megtámadá, mig Challemel Lacour sikeresen védelmezé. Szavazatra kerülvén a sor, 553 szavazattal, 133 ellen elhatároztatott annak másodszori fölolvasása.

Szerbia. Az uj miniszterium következőleg alakult meg: Zumits elnök és belügy, Protschanacz külügy, Mijatovics pénzügy, Garaschanin közlekedésiügy, Bogischevits igazságügy, Protits hadügy, és Novakovits oktatásügyminiszterek lettek.

Oroszország. A czár megbizta nehány miniszterét, hogy értekezletet tartsanak, és leendő megállapodásukat nyilatkoztassák ki a némely főiskolában előfordult zavarokat illetőleg.

Szinházi szemle.

—i.— Hétfő, deczember 7. „Nőm és hivatalom“, vigjáték 3 felvonásban; irta Bayard és Wailly. E szinpadon először adatott, bár különben régi, a negyvenes évekből jól ismert s aztán darab időre félretett mulatató darab. Meséje röviden a következő:

Laroche, vámtiszt Senlisban (Együd), Párisba megy szép fiatal nejével Adéllal együtt (Törökné), hogy a belügyminiszteri osztálynál az üresedésben levő titoknokságot kérelmezze. Kérvényét azonban a vendéglőben felejti s azért neje visszamegy, ő pedig másféle látogatásokat tesz. Eközben az osztály elnöke De Lussan (Mándoki), a miniszter öcscse, egy könnyelmü, kalandvágyó fiatal ember, s az osztály alelnöke Darvet Gusztáv (Lenkei) megérkeznek a hivatalba s már ott találják Dupont törvényszéki elnököt (Takács), kinek De Lussan jó kedvében, mivel épen estélyrendezéssel foglalkozik, megigéri, hogy a titoknokságra unokaöcscsét fogja előléptetni. Ekkor jön Laroche, kit De Lussan, miután Darvet a legvezedelmesebb hivatalkereső gyanánt ismeri, nem akar elfogadni; de az nem hagyja lerázni magát s kérvényét a hivatal egyik szobájába megy megirni. De Lussan boszankodik, mivel ábrándjaiból kizavartatott; t. i. azelőtt beszélte el Darvetnek, hogy milyen szép nőt látott ő tegnapeste a színházban, akit ő azonnal megszeretett, imád és csodál. Most belép Laroche neje, Adél, a kérvénynyel s De Lussan meglepetve ismeri fel benne a tegnapesti szép nőt, Darvet Gusztáv pedig előbbi imádottját. Mindketten örömmel igérik meg a hivatalt Larochenak s meghivják az estélyre nejével együtt. Laroche örül a hivatalnak szerfelett. Az estélyen aztán De Lussan udvarol a szép nőnek, Darvet boszuságára, s elutasitja Dupontot és saját nővérét, ki Dupont unokaöcscsét kegyeli s ennek nevében sürgetik a titoknokságot. Dupont gyanakodik, hogy Laroche szintén a titoknokságra vágyik, s hogy ezt megtudja, beszédbe ereszkedik vele; ez aztán azt is elmondja neki, hogy nemcsak a titoknokság, de a törvényszéki elnökség is meg van neki igérve, ha az a köhögős vén Dupont meghal. Dupont hüledezik, s cselt gondol ki. Figyelmezteti Larochet, hogy ő is ismer egy kérelmezőt, akit az elnök a nejéért pártfogol s a férjet rászedik. Laroche neveti a szegény falusi férjet s megmutattatja magának a nőt, akiben bámulva ismer saját nejére, mi annyira zavarba hozza, hogy a négyesben, midőn látja, hogy De Lussan neje kezét megcsókolja, felbontja a rendet s eltávozik nejével. Másnap Darvet, ki az estélyen megtudta, mikép ment nőül Adél, meglátogatja Larochet, hogy próbadolgozatát megtekintse. Laroche, kit a gyanu már kinoz, egy levélkét kap az elnöktől, hogy irodájában látogassa meg; Darvet féltékenységében figyelmezteti, hogy hátha De Lussan csak azért hivja, hogy ő maga nejéhez jöhessen; mert bizonyosan szereti nejét, ezért adott nekik ingyen szállást is magánál. A szegény Laroche, nem tudja, hogy válaszszon már neje és hivatala között. Ezalatt Darvet egy levelet csempész Adél kezébe, amit ez átad férjének; ekkor belép de Lussan, s bár meg van lepetve, hogy a férjet is itthon találja, tudatja vele, hogy a hivatalt megkapta. Laroche kevélyen visszautasitja azt, s Darvet levelét szemrehányások között átadja De Lussannak, azt gondolván, hogy ő irta. Hogy a zavar nagyobb legyen, megérkezik Dupont is s tudatja, hogy De Lussan, kit titokban bevádoltak a miniszternél, kineveztetett a svéd követséghez, helyébe elnökké Darvet. Ekkor Laroche már örömest elfogadná a hivatalt, de neje erőszakolja, hogy menjenek vissza Senlisba; a férj előtt világosság támad, eszébe jut, hogy neje és Darvet ismerték egymást s a levelet ő is irhatta. Lemond tehát a fényes állásról s viszszamegy vámtisztnek.

Az előadás kitünő volt. Együd az utolsó mozzanatig hiven ábrázolá a hivatalhajhászó, kissé higvelejü, de jó szivü férjet, Törökné az eszes és észélyes nőt, Mándoki, Takács, Lenkei sikerrel adták szerepüket, s a közönség eleitől végig derült hangulatban nézte végig az előadást, mely 9 órára már véget ért.

UJDONSÁGOK.

* **A hirlapirók** első gyülésének Debreczenben megtartása mellett nyilatkozott ujabban a „Vásárhelyi közlöny“ szerkesztője, Ábrai Károly is. Megjegyezzük itt, hogy a debreczeni lapok közül a hirlapirói egylet eszméje mellett lapunkon kivül a „D, Ellenőr“ és a „D.-n. Értesitő“ nyilatkozott.

* **Megkaptuk** a szabolcsmegyei s hajdukerületi népiskolák 1873. évi tanügyi állapotáról szóló elnöki jelentést és a nevezett tankerületek 1873. évi közoktatási állapotának táblás kimutatását. Irta Kiss József szabolcsmegyei s hajdukerületi kir. tanfelügyelő. Addig is, mig e kiváló szorgalommal összeállitott munkát ismertetnők, melegen ajánljuk azt a tanügy barátai figyelmébe.

* **Felhivás.** A debreczeni nőegyleti árvaház javára rendezett sorsjátékra vonatkozólag felkérem azokat, kiknél a sorsjegyek ára kün van, hogy a bevett pénzt egyleti pénztárnok Márton Károly ur kezébe mielőbb befizetni sziveskedjenek. Bethlen Mikó Róza, elnök.

* **Az orsz. gazd. intézet** uj épülete a főiskolai füvészkert közvetlen szomszédságában lévén tervezve, ezen kertből a gazd. tanintézet czéljának megfelelő növények termesztésére bizonyos területnek használatára leendő átbocsátása a ref. egyházkerületi közgyülés által azon kikötéssel határoztatott el, hogy annak tudományos és gyakorlati használata főiskolánk növendékeinek érdekében is minden megkötöttségtől ment és szabad legyen és annak tulajdonjoga mindig főiskolánkat illesse.

* **A debreczeni kör** Budapesten jövő csütörtökön este a „Pannoniá“-ban közgyülést tart. Tárgyak: az alapszabályok kidolgozására kiküldött bizottmány jelentése, az alapszabályok előterjesztése s tisztviselők választása.

* **Az északkeleti vasut** ügyében a kormány és a bécsi Unió-bank közt folyó tárgyalásokról jelentik, hogy az alkudozások már annyiban megállapodásra vezettek, hogy a kormány késznek nyilatkozott 5 millió ftot készpénzben, vagy 6 milliót elsőbbségi kötvényekben fizetni.

* **Próbabálestély** tartatott folyó hó 5-én Tánczos Istvánné leánynöveldéjében, hol ifj. Balla Károly mutatá be tanitványaival jelen tánczidényi működésének eredményét. A siker igen fényes volt. A közmegelégedés hangosan nyilvánult. Minden egyes tanitványon meglátszott a tanitó szorgalma, szakismerete: miként a tánczta nitásnak nem csupán a különböző tánczne mek mikénti menetrendeinek merev betanitása, de a mi fő, a test s ennek tagjai könnyed, hajlékony, szabályos, kellemes és finom mozgókonysága elsajátitása a tulajdonképeni czél. Ezenkivül az illető tanárnak dicséretére válik, hogy holmi avult s a jelenkor igényeihez épen nem illő hasztalan zagyvalékokkal, melynek hasznát soha és sehol nem veszik, nem gyötri tanitványait; a divatozó tánczok közt nagy figyelmet fordit szép nemzeti tánczainkra, igy igaz ügyesen és tapintatosan van általa összeállitva „Kör csárdás“ czim alatt, egy egyes pár által is lejthető magyar társas-táncz, mely alapul szolgál az átalános lassu és friss csárdások változatos lehető lejtéséhez. Kedves jelenség volt ez este többi közt az öt éves Balla Irénke, ki gyönyörü magyar jelmezben bámulatos ügyességgel lejté a nem épen könnyü magyar magánt. — Kellemesen hatott továbbá a szép számu jelenvoltakra a különben is csinos és czélszerü beosztással biró növeldei helyiség ez alkalomra ügyes berendezése, hol is a kellemekben dus, megnyerő finom modorával átalánosan ismert háziasszony, a legszivélyesebben fogadá vendégeit. A mulatság a legvidámabb kedély közt reggeli 5 óráig tartott, midőn is mindenki megelégedéstől sugárzó arczczal távozott. A valódi müveltség örvendetes és ritka jelensége volt ez alkalommal még az is, hogy két leánytanintézet együtt és pedig egyikénél tartá meg utósó tánczestélyét.

* **Halálozás.** Fehér Hermann, városunk egyik kitünő vendéglősének három hónapos leánykája Ida, mai napon meghalt. Az ártatlan kisded temetése holnap délután 3 órakor a ref. egyház szertartása szerint fog megtartatni. — Béke porsira!

* **Válasz.***) Személyem, s az olvasó-egylet ellen Vincze József aláirással e lap 239-ik számában megjelent közleményre, jónak látom pár szót szólani felvilágitásul, egyszersmind megnyugtatásul. — Hogy a tanitóképezdészek „rendkivüli tagokul“ vétettek be az egyletbe, az nem kasztgyülölet kifolyása volt, annnak oka abban keresendő, hogy egyletünk régibb alapszabályai ez ügyben semmi utasitással nem szolgálnak; s ennek következtében ez ügyre vonatkozólag majdnem mindenki egyéni nézetét szokta követni, mint követhették ezt a legközelebbi közgyülésen is. Az olvasóegyleti rendes tagok joga egyebek közt az, hogy osztályonként, egy-egy rendes tag által képviselhetik magukat a választmányban; mivel pedig a tanitóképezdészek nagyon kevés számmal léptek be eleitől fogva az egyletbe, a mult évben egy volt közülök olv. egyleti tag, — választmányi tagot nem választhatnak, s ez igy volt mindig, s igy akarta a közgyülés jelenleg is, mert nem látta azt helyesnek, hogy nehány képezdész oly befolyást nyerjen a választmányban, mint a 70 s 80 taggal belépett 7-ik vagy 8-ik osztály. Ha tehát a rendes tagok jogát teljesen nem élvezhetik, természetesen csak rendkivüli tagokul tekinthetők! Hogy kik legyenek felsőbb tanulók? annak vitatásával előbb nem leszünk, de nem is mi ránk tartozik annak megvitatása. Hogy régibb időben rendkivüli tagokul sem vétettek be, ez állitásomban tévedtem, de jobban utána járván ez ügynek, tény az: hogy mivel a tapasztalás azt bizonyitotta, miszerint a képezdészek nagy része adós maradt a tagsági díjjal, határozattá lett, hogy a képezdészek csak is a tagsági díj előleges lefizetése mellett vétetnek be, — de ez ma már nem ugy van! Nagyon sajnálom, hogy a képezdészek, egyes egyleti tagok nyilatkozata miatt felindulva, nyilvánosság elé vitték ez ügyet, annyival is inkább, mert a rendkivüli tagság ügye az uj alapszabályba vétetett fel, mely még az akad. tanárkar megerősitésére vár; s mely még ma csak mint inditvány tekinthető. Egyébiránt az egész ügy, szerény véleményem szerint uj rendezésre vár, s hiszem, hogy egy ujonan összehivott közgyülés az alapszabályok revideálásánál higgadtabb eljárást fog tanusitani ez ügyben, s méltánylattal leend a képezdészek irányában. Sajnálom, hogy e részben történt tévedésről oly rosz akaratot tett fel, ugy személyem, mint amaz egylet felől, melynek ama közlemény irója Vincze József nem is tagja. Ha egyesek elfogultsága őket bántó nyilatkozatra adott okot, kár volt ugy venni, mint az egylet közvéleményét. Végre biztosithatom a tanitóképezdészeket arról, hogy én közleményem irásánál minden gunyt mellőztem; s minden gyülöletes szinezetet, s arról, hogy amennyire főiskolánk növendékeit, legközelebb pedig pályatársaimat ismerem; részünkről mindenkor előzekenységet, s rokonszenvet várhatnak, s hogy ez ne gyengüljön, de hovatovább erősbüljön, mindnyájunknak közös óhajtása legyen! Debreczen, 1874. decz. 8. Kósa Ede s. k. 4-ed éves hittanhallgató.

* **A szinházi igazgatóság figyelmébe!** A „Peleskei notárius“ előadása iránt több oldalról élénk óhajtás fejeztetvén ki, felhivjuk az igazgatóságot, hogy e kivánatnak eleget tenni sziveskedjék!

* **A ref. tanitók** értekezletére, amint halljuk, kevesen járnak. Óhajtandó volna pedig, hogy minél nagyobb, s ha lehet, teljes számban jelenjenek meg ott.

* **A legszebb kávéház** Debreczenben ma délben nyittatott meg nagy és kisváradutcza szegletén a Bulszterházban Oláh Józsi zenéje mellett. Nem lehet kétség, hogy a jó kiszolgálás mellett — vendég is lesz.

* **Tüz támadt** pár nap előtt hatvanutczán egy ház padján; a cseléd égő gyertyát vitt fel, s az véletlenül kiesett a tartóból, és az ott levő holmiba belekapott a láng. De szerencsére a tüzet elfojtották, mielőtt nagyobb mérvben kitört volna.

* **A helybeli cs. kir. katonaságnak** a jövő évben marhahussal leendő ellátása biztositása végett a katonai parancsnokság pályázatot hirdet; a feltételek a csapóutczai Kovács-kaszárnyában levő 2-ik sz. szobában délelőttönként 9—10 óra között megtekinthetők.

* **Ügyes csel.** A piaczon lakó Veszprémi S. háztulajdonosnak a mult héten pénteken 5 darab pulykája az udvarról valahogy kimenvén, — mire észrevették, már sehol sem voltak feltalálhatók. A károsnak azonban nem volt semmi kedve a veszteséget nyugodtan türni, hanem szorgalmasan tudakozódott jószágai után, s végre nyomra akad egyik nyugoti soron levő korcsmában, hanem itt a keresett pulykák a legszigorubb kutatás daczára is nem kerülhettek elő, most a kutatás a korcsmáros fia lakásán nyerte folytatását, már-már itt is hasonló eredmény igérkezett, midőn a kutató hajdu feltalálván magát, bizonyos modorban fütyölni kezdett s e jelre hangos pulykaöblögetések hangzottak válaszul a befalazott konyha mélyéből, hol is a magokat ekép elárult szegény párák megtaláltattak, egynek a hiányával, melyet a tolvajok már megkoppasztva, épen megfőzni készültek.

* **A kőfalon keresztül** behatolva lepett meg vasárnap éjjel a rendőrség vargautczán levő 2212. sz. háznál egy kártyázó társaságot, melyről azt hallá, hogy nagyban hazárdjátékot folytat; azonban, bár csakugyan kártyázva találta is a társaságot, de a játék kicsiben járta.

* **Mai hetivásárunk** a sáros utak miatt gyéren volt látogatva vidéki termesztők által, kivált a jó buza termesztő fekete föld lakosai csaknem egészen elmaradtak; a közelebbi községekből is leginkább tengerit szállitottak; azonban az itt-ott mutatkozott gabnafeléknek sem igen volt vevőjük, s igy az árak átalánosságban csaknem ugy maradtak, mint a mult héten jelezők. Ugyanis: tisztabuza tavaszfaj 7.40—8.20 kr, kétsz. 6.60—7.20, rozs 6.20—40 kr, árpa 4.20—40 kr, zab 3.40—60 kr, tengeri 4.80—5.20 kr, zsák csős tengeri 1.40—70 kr, kolempér 80—1.20 kr, 100 fej káposzta 2 frttól 6 frtig, ezuttal alma és egyéb csemegeféle kevés hozatott, de ezek java hamar elkelt.

* **Egy csaló házaspárt** tartóztatott le közelebb a rendőrség, kik bizonyos egyéntől 100 ftot akartak kölcsön felvenni egy házzalbiró helybeli lakos és neje nevében, s azoknak nevével történt szerződés aláirásával, de még mielőtt csalási müveletöket siker koronázta volna, az igazság büntető karját voltak kénytelenek magukon érezni.

* **A debreczeni** épitkezési asztalosegyletnek tegnapi lapunkban közlött hirdetése — tévesen levén összeállitva — ugy értelmezendő, hogy a vállalkozó társulat csak is asztalosmunkára szoritkozik.

Délutáni posta.

— Andrássy Gyula gr. leányát a „Politik“ szerint, Milán szerb fejedelem veszi nőül.

— A Deákkör elvetette Stoll K.-nak a földadókataszterre vonatkozó hat javaslatát.

— A pénzügyi főhatalmazást a horváth képviselők megszavazzák. A baloldali kör azt elveté.

— Az uj román metropolita belső titkos tanácsosi méltósággal fölruháztatik a király által.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

III. Bérlet 16. szám.

Szerdán, decz. 9-én:

adatik:

DON CAESAR

De Bazan.

Szinmü 5 felv. Irta Dumanoir, francziából fordította Diósi.

(Rendező: Mándoki.)

Kezdete 7 órakor, vége 9 után.

— **Bécsi tőzsde** decz. 8. (Távirati tudósitás.) Ezüst 105.75, cs. arany 5.24½; Napoleonarany 8.91—.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:

OLÁH KÁROLY.

Főmunkatárs:

SZATMÁRI KÁROLY.

Nyilttér.

Kiadó lak.

Miklós-utczán 1953-dik szám alatti háznál, **két külön lakosztály**, mely áll 2—2 szoba, konyha, kamara, pincze és istálóból együtt, vagy külön, pünkösdig kiadó. — Értekezhetni ugyanazon utczán az 1956. szám alatt lakó tulajdonossal.

642 1—

*) E tárgy feletti vitát lapunkban befejezettnek nyilvánitjuk. Szerk.

HIRDETÉSEK.

229. ARJEGYZÉKE

az „ISTVÁN“ gőzmalom készitményeinek.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)

Ingyen zsákkal.

	frt. kr.
A. Asztali dara nagy szemü	15 60
„ „ 50 g.-os zacskóval	15 80
B. Ugyanaz apró szemü	15 60
„ „ 50g.-os zacskóval	15 80
C. Dara középszerü	14 80
„ „ 50 g.-os zacskóval	15 —
Ő. Királyliszt	15 20
1. Lánglliszt	14 80
2. Montliszt	13 80
3. Zsemlyeliszt különös	13 —
4. „	12 60
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	11 —
6. Ugyanaz II. rendü	9 60
7. Barna kenyérliszt I. rendü	8 —
8. Barna „ II. „	6 40
9. Lábliszt I. rendü	5 40
10 Lábliszt II. „	4 40
11 Finomkorpa zsákkal	3 20
„ „ zsák nélkül	2 80
12 Durvakorpa zsákkal	2 80
„ „ zsáknélkül	2 40
Rozsliszt I. rendü	— —
Rozsliszt II. rendü	— —
„ „ III. „	— —
„ „ IV. „	— —
Rozskorpa zsákkal	— —
„ „ zsáknélkül	— —
00 Árpakása	20 —
0. Árpakása	18 —
1. Árpakása	14 —
2. Árpakása	12 —
3. Árpakása	11 —
5. Árpadara	14 —
6. Árpaliszt	— —

A zsákok sulytartalma:

A. B. C. 0—8 számig netto 150 font

9. 10. 11. „ „ 125 „

12. „ „ 100 „

K. L. és R. I.—III. számig 150 „

R. IV. V. „ „ 100 „

A. K. 00—5 számig „ 100 „

Árpaliszt „ „ 125 „

Debreczen, 1874. nov. 16.

Eladó ingatlanok.

Csapó-pereczesutczán 665. szám alatti cserepes kőház, mely tartalmaz 3 szobát, konyhát, kamarát, pinczét, több istállót és szinet, háztután való 38 öl földével.

A vénkertben 3 nyilas, a sestakertben 2 nyilas szőlő, mindenik darab termő nemes gyümölcsfákkal ellátva, s jó karban tartva, pajtával, szüretelő edényekkel.

A külső Guton 8 boglyás sima földön fekvő legjobb minőségü kaszáló, tanyaépülettel ellátva, — szabad kézből eladó.

Értekezhetni mindezekről a fent nevezett használó Szilágyi Gábor örököseivel.

637 2—3

Friss disznózsir

fontja 46 kr.

Edények megtöltése meleg zsirral, mindennap eszközöltetik, kisváradutcza végén

Szabó Mihálynál.

933 3—6

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.